

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 5. Cerebro corruptorum lepida exempla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

§. V.

Cerebro corruptorum lepida exempla.

Est igitur secundus modus, ut mente erita, non jam alijs, sed sibi ipse, per imaginationē vitiatam, in feram transformatus crederetur. Hæc sententia videtur S. Thomæ, sed in libro 2. de Regimine, quem Bellarminus alijq; non censent esse S. Thomæ. Habet tamen pro se multa exempla, neque caret ratione. Exempla accumulat Galenus, & post eum Leuinus Lemnius; & Iacobus Bidermannus in Utopia; quorum nonnulla libet breuiter perstringere, in gratiam hypochondriacorum, id est, quorum præcordia humore melancholico ac flatibus rurgent, è quibus morbus iste frequenter talia per imaginationem monstra efficit. *Quidam*; inquit Leuinus Lemnius, *putabat nasum sibi excreuisse in immensum, ut elephantis proboscidem circumferre videretur. Medicus hunc ei morbum & phantasiam hac arte exemit: longum farcimen naribus admonit, arreptaq; nouacula, illud sensim abscidit, ac tandem extimam nasi partem perstrinxit, ut sanguis deflueret; itaq; imaginarium ei nasum auulsit: atque prescripta ei soporifera portione, & salubri diata eum plenè curauit.*

Bellarmino
lib. de
script.
Eccles.
Leuin.
Lemn.
lib. 2. de
complexo.

Y

Qui-

Quidam aiunt, eum antè comedere noluisse, quàm denasaretur, quòd putasset, viam cibi impeditam esse, naso supra os propendente. Alius existimabat, caput suum alvear esse, ideoque & volebat, fimo bubulo illud circumlini, ut apes tanto libentius tutiusque in eo habitarent. Fuit & qui se capite omnino carere arbitraretur, manūque supra verticem ducta illud in vacuo aère quæriraret. Quidam intestina sua putabat ab inquilinis aquaticis habitari; eaque; saltantibus hinc inde & coaxantibus ranis infestari; donec medicus ei dedit potionē, ac subdito clystere, ranas in subiectam peluim coniecit, quibus visis opinionem illam peruersam posuit, credens, se eam sobolem peperisse. Fuit & qui diceret, se cum Hecuba in canem mutatum esse, eaque; propter identidem baubare solebat, ac prætereuntes allatrare. Quin & ossa, more canum, rodebat. Alius censebat se membra habere vitrea, idcirco rogabat homines, ne ad se accederent propius, nec se tangerent, metuebat enim ne frangeretur. Quin aiunt eum opinatum esse, se caligas quoque; habere ex vitro, vnde semper stabat, metuens, ne si sederet, ea qua-

si vi-

si vitri fragmenta dissilirent. Fuit & qui imaginaretur, se Cardinalem esse; & rubri pilei epomidisque purpureæ loco, in publicum processurus, supparum capitâ inijceret coccineum, vt bardocucullum vel subuculatus gestare videretur. Plura in hanc rem exempla videri possunt apud Bidermannû nostrum. Quæ perspicuè ostendunt, multos dementire, & verò etiam stultos fieri, ob solam vehementem rei alicuius amabilis, vel execrabilis apprehensionem. Enimverò Seneca testatur Bibium Gallum Romanum, imitando gestus stulti, eos ita phantasiæ impressisse, vt inde reuera stultus euaserit, neque post eum diem indiguerit stultitiæ simulatione.

§. VI.

Mutationem Nabuchodonosoris, non fuisse merè imaginariam.

Itaque tali modo censet S. Thomas, vel quisquis illius libri est author, regem Nabuchodonosorè in feram mutatum. Eiusdem opinionis est etiam Franciscus Valesius, & Hieronymus Mercurialis, qui prorsus existimant, nihil aliud fuisse regis huius metamorphosin, quàm morbum, quem medici melancholiam appellant,

Franciscus
Vales. de
sacr. Phil.
cap. 80.
Hieron.
Mercur.
lib. 6.
var. lect.
c. 20.

Y 2

quo